

met, vil jeg udtale, at Lederne have haft et godt Greb paa og Held til at knytte velegnede Kræfter til denne vanskelige Gerning. Det kræver baade Taalmodighed og Kærlighed at tage sig af disse lidende Mennesker. Idet jeg altsaa gaar ud fra, at virkelig trængende kunne faa fri Rejse, betragter jeg det som en Selvfølge, at mine Kolleger i dette Ting ere enige med mig om at slutte sig til Ministerens og Udvalgets Tanke i denne Sag og ville være mig behjælpelig med hver i sin Egn, hvor der findes saadanne Stakler, der trænge til Hjælp, at gøre dem opmærksomme paa, at en saadan Støtte fremdeles kan ydes dem i Kraft af den Bestemmelse paa Finansloven, som nu forhaabentlig om lidt vil blive vedtagen.

Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Til det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard-Nielsen) skal jeg blot bemærke, at jeg tror, jeg sagde, at jeg kunde tiltræde den ærede Ordførers Udtalelser om denne Sag. Men Meningens var i hvert Fald, at alle ubemidlede Patienter, der skulle ind til Hjemmet for vanføre for at modtage Bandage eller gøres til Genstand for Operation, skulle have fri Rejse herover og hjem igen.

Sabroe: Den højtærede Kultusminister fremkom med nogle Bemærkninger i Anledning af det Ændringsforslag, der findes under Nr. 208, Bevillingen paa 4,000 Kr. til Statsbiblioteket i Aarhus. Som Følge af de Bemærkninger, den højtærede Minister fremkom med, og som egentlig ikke gav nogen Klarhed, vil jeg tillade mig at rette det Spørgsmaal til Ministeren, om han ved de Overvejelser, han agter at lade foretage angaaende Biblioteket i Aarhus, har tænkt paa en Ændring i Bibliotekernes Udlaans- og Læsestuevirksomhed, der indskrænker denne Virksomhed. Jeg vil nemlig meget gerne fremhæve, at den Virksomhed, der knytter sig til Statsbiblioteket i Aarhus, baade Udlaansvirksomheden til Beboere i Byen og til udenbys boende samt Adgang for Folk til Læsestuen, giver Statsbiblioteket i Aarhus en særlig Karakter. Der er ikke ret mange Steder i dette Land, hvor det store Publikum bliver modtaget og vejledet med større Elskværdighed end her. Jeg vil henstille, at der under alle Omstændigheder ikke bliver Tale om nogen Indskrænkning hverken i Udlaansvirksomheden eller i Adgangen for Publikum til Læsesalen. Da Ministerens Udtalelser, som sagt, vare lidt

uklare, æsker jeg hans Svar paa dette Spørgsmaal.

Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg beklager, at mine Udtalelser have været saa uklare, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) har fundet sig foranlediget til at faa mig til at udtale mig om denne Sag en Gang til. Naar jeg nævnede, at der har været et Samraad mellem Hovedstadens bibliotekskyndige og Overbibliotekaren i Aarhus og en af Underbibliotekarerne om Forholdene ved Biblioteket i Aarhus, ligger deri naturligvis, at Tanken maa være, at der skal foretages et eller andet i Aarhus. Det kunde være en reel Udvidelse, og der kunde ogsaa være Tale om en Regulering af de bestaaende Forhold. Der vil altsaa nok finde nogen Ændring Sted. Men jeg tror ikke, det ærede Medlem skal ængste sig for, at dette vil betyde, at man i Bibliotekets Benyttelse vil foretage nogen Indskrænkning, hvorimod der kan rejses begrundede Indvendinger. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at efterhaanden som vi faa lokale Biblioteker omkring i Landet, der skulle støttes af Staten og Aar for Aar forsynes med flere Bøger, maa disse lokale Biblioteker af de omboende benyttes først. Naar saaledes en Mand vil have en Bog, og den findes i det lokale Bibliotek, bør han ikke skrive til Aarhus og forlange den tilsendt derfra, men han maa søge til den lokale Samling og faa Bogen der. Som Forholdet hidtil har været, har det nødvendige Samarbejde, der vil forøges i samme Grad som Lokalbibliotekerne faa mere Betydning, ikke været bragt i Stand paa rette Maade, og det, der tilsigtes, er, at Statsbiblioteket i Aarhus ikke misbruges paa den Maade, at de Bøger, det udsender, i Virkeligheden kunne faas lokalt. Det vil blive Hovedsagen. Jeg kan ikke tænke mig, at man skulde gaa til nogen Indskrænkning i Brugen af Læsesalen i Aarhus. Det, der navnlig er Tale om, er dette ene Spørgsmaal om Udsendelsen af al Slags Litteratur fra Biblioteket.

Jeg ved ikke, om disse Bemærkninger ere tilfredsstillende for det ærede Medlem, men jeg kan maaske afgive en Erklæring, der lyder saadan, at de Forandringer, der ville blive iværksatte, ikke ville afstedkomme en virkelig Indskrænkning i Benyttelsen af Biblioteket. Man vil tilvejebringe et Samarbejde mellem dette store Statsfolkebibliotek — kunde man sige — i Aarhus og de mange smaa.